

Komentar Evandjelja: Slušati Isusa

Evandjelje subote IV.
korizmenog tjedna i komentar.

Evandjelje Iv 7, 40-53

U ono vrijeme: Kad su neki iz naroda čuli Isusove riječi, govorahu: »Ovo je uistinu Prorok.« Drugi govorahu: »Ovo je Krist.« A bilo ih je i koji su pitali: »Pa zar Krist dolazi iz Galileje? Ne kaže li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta gdje bijaše David?« Tako je u narodu nastala podvojenost zbog njega. Neki ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke.

Dodoše dakle stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a ovi im rekoše. »Zašto ga ne dovedoste?« Stražari odgovore: »Nikada nitko nije ovako govorio.« Nato će im farizeji: »Zar ste se i vi dali zavesti? Je li itko od glavara ili od farizeja povjerovao u njega? Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona — to je prokleta!«

Kaže im Nikodem — onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih: »Zar naš Zakon sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?« Odgovoriše mu: »Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok.« I otiđoše svaki svojoj kući.

Komentar

Evandjelja nam govore da su tijekom Isusova života mnogi ljudi čuli njegove riječi, u različito vrijeme i na

različitim mjestima: u hramu ili u sinagogi, u kući, tijekom obroka ili na morskoj obali. Ali nisu ga svi slušali s istim raspoloženjem.

Odlomak iz svetog Ivana koji nam liturgija danas predlaže pokazuje nam niz stavova u slušanju Gospodina. S jedne strane nalazimo one koji su ga smatrali "prorokom" kojega je očekivao Izrael, ili "Kristom", davidovski mesija koji će spasiti svoj narod; s druge strane, neki su ga doživljavali kao varalicu i htjeli su ga uhititi.

Isusova prisutnost, kao i danas, razlog je za neslaganje, za podjelu, "znak proturječnosti kako bi se otkrile misli mnogih srdaca" (Lk 2, 34-35).

Stražari koje su svećenici i farizeji poslali da uhite Isusa zaprepaste se kad čuju njegovu riječ: „Nitko nikada nije ovako govorio." Ovi sporedni i bezimni likovi podsjećaju nas na

potrebu da Božju riječ slušamo jednostavno i srca otvorenog za božansku volju.

Naprotiv, farizeji ostaju zarobljeni u svojim idejama i stavovima. Kruto poznavanje Svetog pisma i tradicije ne dopušta im da budu iznenađeni novitetom riječi Gospodnje.

Ta nam riječ i dalje zvuči u ušima i, kao što Nikodem - jedan od rijetkih razboritih i otvorenih farizeja - sugerira, ne možemo donositi odluke, a da prethodno nismo čuli tog Čovjeka i ne znamo što je učinio za nas. Ako ga slušamo jednostavnog srca, poput Marije iz Betanije, mi ćemo „sjediti pod nogama Gospodnjim i slušati njegovu riječ“ (Lk 10,39) ili ćemo poput Petra prepoznati da samo Isusove riječi spašavaju: „Komu da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga“ (Iv 6,68).

Ukratko, Isusove riječi, koje nalazimo u svakodnevnom čitanju Evandjelja,

govore nam o našem životu, uče nas volji Očevoj u našim uobičajenim zadacima. Zato „u svom vlastitom životu moramo reproducirati Kristov život, upoznavajući Krista: čitajući Sveto pismo i razmišljajući o njemu“ (Sveti Josemaría, Susret s Kristom, 14).

Giovanni Vassallo // Alicescully -
Getty Images Signature

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-sabado-
cuarta-semana-cuaresma/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-sabado-cuarta-semana-cuaresma/) (7.04.2026.)